

Україна
Донецький окружний адміністративний суд
У Х В А Л А
про заміну стягувача у виконавчому провадженні

10 серпня 2020 р.

Справа №200/5918/20-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді Кравченко Т.О.,

розглянув в порядку письмового провадження заяву товариства з обмеженою відповідальністю «Вердикт Капітал» про заміну стягувача у виконавчому провадженні № 60821668 з примусового виконання виконавчого напису приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Чуловського В.А. від 07 грудня 2016 року № 21686 про стягнення з Васильєва Сергія Сергійовича на користь акціонерного товариства «Альфа-Банк» заборгованості за договором про комплексне банківське обслуговування фізичних осіб,

встановив:

24 червня 2020 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшла заява товариства з обмеженою відповідальністю «Вердикт Капітал» (далі – заявник, ТОВ «Вердикт Капітал») про заміну стягувача у виконавчому провадженні № 60821668 з примусового виконання виконавчого напису приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Чуловського В.А. від 07 грудня 2016 року № 21686 про стягнення з Васильєва Сергія Сергійовича (далі – боржник, Васильєв С.С.) на користь акціонерного товариства «Альфа-Банк» (далі – АТ «Альфа-Банк») заборгованості за договором про комплексне банківське обслуговування фізичних осіб, в якій заявник просив:

- замінити вибулого стягувача – публічне акціонерне товариство «Альфа-Банк» на правонаступника – товариство з обмеженою відповідальністю «Вердикт Капітал».

Ухвалою від 29 червня 2020 року заява про заміну стягувача у виконавчому провадженні призначена до судового розгляду на 10 серпня 2020 року.

Належним чином повідомлені про дату, час і місце судового розгляду, заявник, боржник, стягувач та виконавець явку своїх представників не забезпечили.

За цих обставин на підставі ч. 3 ст. 379 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), відповідно до якої неприбуття у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає судовому розгляду, заява розглянута в письмовому провадженні.

Розглядаючи заяву по суті, суд виходить з такого.

02 лютого 2014 року Васильєв Сергій Сергійович подав анкету-заяву про акцепт публічної пропозиції публічного акціонерного товариства «Альфа-Банк» (далі – ПАТ «Альфа-Банк») на укладання Договору про комплексне банківське обслуговування фізичних осіб в рамках продукту «Максимум-готівка».

*306*4301940*1*2*

Підписанням анкети-заяви Васильєв С.С. підтвердив, що ця анкета-заява є акцептуванням публічної пропозиції ПАТ «Альфа-Банк» в розумінні ст. 642 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України).

Васильєв С.С. підтвердив, що приймає пропозицію банку на оформлення «Максимум-готівка» (надалі – Картка), а також виявив бажання відкрити в банку рахунок ЕПЗ та отримати картку, отримати від банку кредит шляхом встановлення відновлювальної кредитної лінії з лімітом в межах 75 000 грн по його рахунку ЕПЗ (далі – кредит) на умовах, що вказуються в Договорі та Додатку до Договору, що підписується в рамках обслуговування продукту «Максимум-готівка» з урахуванням умов публічної пропозиції.

Про вказані вище обставини свідчить зміст п. п. 1, 2 анкети-заяви від 02 лютого 2014 року.

07 грудня 2016 року приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Чуловський В.А. вчинив виконавчий напис, зареєстрований в реєстрі за № 21686, яким на підставі ст. ст. 34, 87-91 Закону України «Про нотаріат», глави 16 Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 року № 296/5, та п. 2 Переліку документів, за якими стягнення заборгованості проводиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 червня 1999 року № 1172, запропонував стягнути на користь ПАТ «Альфа-Банк» заборгованість, що виникла по договору про комплексне банківське обслуговування фізичних осіб (в рамках обслуговування продукту «Максимум-готівка») від 02 лютого 2014 року, боржником за яким є Васильєв С.С.

Строк платежу по кредитному договору настав, боржником допущено прострочення платежів.

Приватним нотаріусом запропоновано стягнення заборгованості за період з 27 червня 2016 року по 23 листопада 2016 року.

Сума заборгованості складається з заборгованості за кредитним договором – 24 054,02 грн, за відсотками за користування кредитом – 180,40 грн, по комісії – 1 615,71 грн.

Загальна сума заборгованості становить 25 850,13 грн та сума плати, що здійснена стягувачем за вчинення виконавчого напису.

Виконавчий напис пред'явлений до виконання.

Як свідчать відомості Автоматизованої системи виконавчого провадження, примусове виконання цього виконавчого документа здійснюється приватним виконавцем Гореліком Є.Б. в рамках виконавчого провадження № 60821668.

Сторонами у виконавчому провадженні № 608216668 є: боржник – Васильєв С.С., стягувач – АТ «Альфа-Банк».

28 січня 2019 року АТ «Альфа-Банк» як Клієнт та товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Веста» (далі – ТОВ «ФК «Веста») як Фактор уклали Договір факторингу № 2019-1АБ/ВЕСТА.

Згідно з п. 2.1 Договору факторингу в порядку та на умовах, визначених цим договором, Фактор зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження Клієнта за плату, а Клієнт відступає Фактору, а Фактор набуває належне Клієнтові право вимоги до боржників за договорами, перелік яких міститься в додатку 1-1 до договору. Сторони погодили, що до Фактора переходять всі права, які належать Клієнту за основними договорами, на умовах, передбачених основними договорами, за виключенням права нарахування відсотків, комісій, неустойки, що передбачені умовами основних договорів.

Відповідно до п. 2.2 Договору факторингу право вимоги, що відступається згідно з цим договором включає суму заборгованості за основною сумою кредитів, нарахованими процентами, комісіями та всіма іншими платежами за основними договорами, право на одержання яких належить Клієнту.

Право вимоги вважається відступленим Фактору з дати оплати Фактором ціни прав

вимоги відповідно до п. 4.2 цього договору. В дату здійснення оплати Фактором ціни прав вимоги відповідно до п. 4.2 цього договору сторони підписують акт приймання-передачі реєстру боржників (п. 2.3 Договору факторингу).

Згідно з п. 2.4 Договору факторингу з моменту переходу до Фактора права вимоги відповідно до умов п. 2.3 цього Договору, всі гарантії, надані боржниками щодо заборгованості за основними договорами, стають дійсними для Фактора та вважаються наданими Фактору. Разом з правом вимоги Фактору переходять всі інші, пов'язані з ними права, в обсязі та на умовах, що існували на момент переходу цих прав, зокрема, право на звернення до суду за встановленою в основному договорі підсудністю спорів, право на всі суми, які Фактор одержить від боржників на виконання його вимог, та інші, з врахуванням обмежень, встановлених цим договором.

З моменту переходу до Фактора права вимоги виключно в силу положень українського законодавства до останнього також переходять права вимоги за договорами, що укладені в забезпечення виконання зобов'язань за основними договорами (п. 2.5 Договору факторингу).

29 січня 2019 року ТОВ «ФК Веста» як Первісний кредитор» та ТОВ «Вердикт Капітал» як Новий кредитор уклали договір відступлення прав вимоги № 29-01/19/2.

Згідно з п. 2.1. Договору відступлення прав вимоги в порядку та на умовах, визначених цим договором, Первісний кредитор відступив Новому кредитору належне йому право вимоги до боржників, а Новий кредитор зобов'язався прийняти право вимоги до боржників за договорами, перелік яких міститься в додатку № 1-1 до договору, та всі права, які належать Первісному кредитору за основними договорам, на умовах, передбачених основними договорами, за виключенням права нарахування відсотків, комісій, неустойки, що передбачені умовами основних договорів.

Відповідно до п. 2.2. Договору відступлення прав вимоги право вимоги, що відступається згідно з цим договором включає суму заборгованості за основною сумою кредитів, нарахованими процентами, комісіями та всіма іншими платежами за основними договорами, право на одержання яких належить Первісному кредитору.

Право вимоги вважається відступленим Новому кредитору з дати підписання договору про відступлення прав вимоги, але не раніше дати здійснення повної оплати Новим кредитором ціни прав вимоги відповідно до п. 4.2 цього договору. В дату підписання договору, після здійснення повної оплати Новим кредитором ціни прав вимоги відповідно до п. 4.2. цього договору сторони підписують Акт приймання-передачі реєстру боржників (п. 2.3. Договору про відступлення прав вимоги).

Відповідно до п. 2.4. Договору про відступлення прав вимоги з моменту переходу до Нового кредитора права вимоги, відповідно до умов п. 2.3 цього договору, всі гарантії, надані боржниками щодо заборгованості за основними договорами стають дійсними для Нового кредитора та вважаються наданими Новому кредитору. Разом з правом вимоги Новому кредитору переходять всі інші пов'язані з ними права в обсязі та на умовах, що існували на момент переходу цих прав, зокрема, право на звернення до суду за встановленою в основному договорі підсудністю спорів, право на всі суми, які Новий кредитор одержить від боржника на виконання його вимог, та інші, з уварюванням обмежень, встановлених цим договором (п. 2.4 Договору про відступлення прав вимоги).

П. 2.5 Договору про відступлення прав вимоги обумовлено, що з моменту переходу до Нового кредитора прав вимоги виключно в силу положень українського законодавства до останнього також переходять права вимоги за договорами, що укладені в забезпечення виконання зобов'язань за основними договорами.

Як свідчить витяг з Додатку 1-1 до Договору про відступлення прав вимоги від 29 січня 2019 року № 29-01/19/2, крім іншого, Первісний кредитор передав Новому кредитору право вимоги за договором № 630091249, боржником за яким є Васильєв С.С. (сума за основною заборгованістю на дату укладання договору – 39 007,85 грн, сума заборгованості (проценти та комісія за кредитом) на дату укладання договору – 38,09 грн, пеня/штраф/неустойка на

дату укладання договору факторингу – 16 331,88 грн, загальна сума заборгованості (проценти, комісія та тіло кредиту станом на дату укладання договору з урахуванням пені/штрафу/неустойки) – 55 377,82 грн, загальна сума заборгованості (проценти, комісія та тіло кредиту станом на дату укладання договору, без урахування пені/штрафу/неустойки) – 39 045,94 грн).

ТОВ «Вердикт Капітал» звернулося до суду з заявою про заміну сторони у виконавчому провадженні № 60821668, покликаючись на те, що до нього перейшло право вимоги за договором кредиту № 630091249 на підставі договору факторингу від 28 січня 2019 року № 2019-1АБ/ВЕСТА, укладеного між ПАТ «Альфа-Банк» та ТОВ «ФК «Веста» та договору про відступлення прав вимоги від 29 січня 2019 року № 29-01/19/2, укладеного між ТОВ «ФК «Веста» та ТОВ «Вердикт Капітал».

Відповідно до ст. 1 Закону України від 02 червня 2016 року № 1404-VIII «Про виконавче провадження» (далі – Закон № 1404) виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) – це сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

П. 3 ч. 1 ст. 3 Закону № 1404 визначено, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню рішення на підставі таких виконавчих документів, зокрема, виконавчих написів нотаріусів.

Ч. 5 ст. 15 Закону № 1404 передбачено, в разі вибуття однієї із сторін виконавець за заявою сторони, а також заінтересована особа мають право звернутися до суду із заявою про заміну сторони її правонаступником. Для правонаступника усі дії, вчинені до його вступу у виконавче провадження, є обов'язковими тією мірою, якою вони були б обов'язковими для сторони, яку правонаступник замінив.

За приписами ч. 1 ст. 379 КАС України у разі вибуття однієї із сторін виконавчого провадження за поданням державного виконавця або за заявою заінтересованої особи суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, замінює сторону виконавчого провадження її правонаступником.

Відповідно до ст. 512 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок, зокрема, передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги).

Згідно зі ст. 514 ЦК України до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

Про наявність у Васильєва С.С. кредиторської заборгованості перед ПАТ «Альфа-Банк» свідчить виконавчий напис нотаріуса.

При цьому, після укладення договорів факторингу та відступлення прав вимоги ТОВ «Вердикт Капітал» набуло статусу кредитора у зобов'язанні, яке виникло на підставі договору кредиту № 630091249.

Відтак, після вчинення виконавчого напису нотаріуса на примусове стягнення заборгованості та відкриття на його підставі виконавчого провадження, саме ТОВ «Вектор Капітал» є належним стягувачем у такому виконавчому провадженні.

Щодо можливості укладення договорів факторингу в частині набуття фактором відступленого права вимоги до боржників – фізичних осіб, слід зазначити таке.

Ст. 204 ЦК України гарантується презумпція правомірності правочину – правочин є правомірним, якщо його недійсність прямо не встановлена законом або якщо він не визнаний судом недійсним.

Відповідно до ч. 1 ст. 1077 ЦК України за договором факторингу (фінансування під

відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Згідно з ч. 1 ст. 1078 ЦК України предметом договору факторингу може бути право грошової вимоги, строк платежу за якою настав (наявна вимога), а також право вимоги, яке виникне в майбутньому (майбутня вимога).

Положеннями ст. 1079 ЦК визначено, що сторонами у договорі факторингу є фактор і клієнт. Клієнтом у договорі факторингу може бути фізична або юридична особа, яка є суб'єктом підприємницької діяльності. Фактором може бути банк або інша фінансова установа, яка відповідно до закону має право здійснювати факторингові операції.

Також відповідно до ст. 1080 ЦК України договір факторингу є дійсним незалежно від наявності домовленості між клієнтом та боржником про заборону відступлення права грошової вимоги або його обмеження.

З наведених норм не вбачається обмежень щодо відступлення факторові грошових вимог до боржника - фізичної особи, існує лише обмеження для фізичної особи бути стороною в такому договорі.

Отже обґрунтованими є доводи заявника про те, що після відкриття виконавчого провадження відбулась заміна кредитора в зобов'язанні внаслідок відступлення права вимоги, яке є різновидом правонаступництва.

Враховуючи наведене вище, а також висновки Великої Палати Верховного Суду, викладені в постанові від 16 січня 2019 року у справі № 826/7941/117, а також висновки Верховного Суду, наведені у постанові від 22 липня 2019 року у справі № 822/1659/18, суд дійшов висновку, що заява ТОВ «Вердикт Капітал» підлягає задоволенню.

Керуючись Законом України від 02 червня 2016 року № 1404-VIII «Про виконавче провадження», ст. ст. 241, 243, 248, 256, 379 Кодексу адміністративного судочинства України,

ухвалив:

1. Заяву товариства з обмеженою відповідальністю «Вердикт Капітал» про заміну сторони у виконавчому провадженні – задовольнити.
2. Замінити стягувача у виконавчому провадженні № 60821668 з примусового виконання виконавчого напису приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Чуловського В.А. від 07 грудня 2016 року № 21686 про стягнення з Васильєва Сергія Сергійовича на користь акціонерного товариства «Альфа-Банк» заборгованості за договором про комплексне банківське обслуговування фізичних осіб, яке перебуває на виконанні у приватного виконавця Гореліка Євгена Борисовича, з акціонерного товариства «Альфа-Банк» на його правонаступника – товариство з обмеженою відповідальністю «Вердикт Капітал» (ідентифікаційний код: 36799749, місцезнаходження: 04053, м. Київ, вул. Кудрявський узвіз, буд. 5-б).
3. Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддею.
4. Ухвала може бути оскаржена в апеляційному порядку шляхом подання апеляційної скарги до Першого апеляційного адміністративного суду через Донецький окружний адміністративний суд протягом п'ятнадцяти днів з дня складання її повного тексту.
5. Повний текст ухвали складений 10 серпня 2020 року.

Суддя

Т.О. Кравченко

*306*4301940*1*2*